

Императори-ти, и тѣ ся надваряли, кой да направи още по-великолѣпенъ храмъ, отъ кои-то особито е забѣлѣжителна въ това отношеніе черкова-та Св. Софія въ Цариградъ. Много пжти и языческы-ти храмове и базилици были прѣвращани на черкови, кои-то по подражаніе на Іерусалимскыя храмъ ся дѣлять на три части: притворъ, храмъ и алтарь. Священнослужители-ти, кога служили, ся обличяли въ сжщы-ты пакъ одѣжды, кои-то ся употреблявать и сега (стихаръ, ораръ, фелонъ, ржжавици, поясъ, омофоръ и митра; а саккосъ-тъ е останжлъ отъ Византійскы-ты царіе за споманъ, слѣдъ паданіе-то на Цариградъ). Священни-ти дни или праздники въ честь на І. Христа, Св. Богородицѣ, Святїи-ты и Ангели-ты ся умножили, и именно въ VI-ый вѣкъ ся нарядили праздни-ци-ти: Благовѣшеніе, Срѣтеніе Господне, Успѣніе Прѣсв. Богородицы; въ VII-ый — Въздвиженіе Кръста Господня; въ VIII-ый — Въведеніе въ храмъ Прѣсв. Богородицы; въ X-ый — Недѣля Православія и Покровъ Прѣсв. Богородицы. А въ Недѣлни-ты дни, по указъ отъ Константина Великий прѣставалы и войнишкы-ты, и сждебны-ты и сичкы-ты правителственны заниманія. Пости-ти: Великыя, Коладный, Богородичный и Петровый вече си гы имаше.

ПЕРИОДЪ ТРЕТІЙ.

(983—1870 г.).

ОТДѢЛЕНІЕ ШЪРВО.

ГЛАВА ШЪРВА.

§. 61. Отцѣпваніе-то на западнж-тж черковж отъ съжза и съ источнж-тж; опыти-ти имъ да ся присъединять пакъ, и покръщаніе-то на Българы-ты.

Дво края на VIII-ия вѣкъ сичкы-ти Христиане въ държавж-тж на Византійскы-ты императоры, пазили много строго единство-то на черковж-тж. Седмый Вселенскый Съборъ (787 г.) е най-послѣдній забѣлѣжителенъ неговъ памятникъ помежду тѣхъ. Подиръ него Римска-та черкова вече зѣла малко-по-малко да ся оттегля отъ духовныя съжзъ съ Источны-ты черковы, и причина-та на това бѣше явно-то стремленіе на папы-ты да господарувать и на Истоку тѣй, както си господарувахъ на Западъ. Каква е била